

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนไทย เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติไทย เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ชาติมีความมั่นคงแล้ว ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยด้วยกัน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

สำหรับสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ภาษาไทยนับวันจะมีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะสภาพสังคมปัจจุบันอยู่ในยุคการติดต่อสื่อสาร คนในสังคมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ เจรจาทูรกีการการค้า ตลอดจนสื่อสารวิทยการสมัยใหม่ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ จะสำเร็จได้ด้วยดีถ้าบุคคลมีความสามารถทางภาษา ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ (2538 : 4) ได้กล่าวว่า "ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ความคิดได้ดีก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น นักพูด นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักการเมืองที่มีชื่อเสียง เป็นต้น"

การที่บุคคลผู้มีความสามารถทางภาษามีประสบความสำเร็จในชีวิต จึงเป็นเรื่องสำคัญที่บุคคลโดยทั่วไปจะต้องได้เรียนรู้และฝึกฝนทางภาษา เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนประกอบหรือระบบของภาษา รู้จักใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม และฝึกทักษะทางภาษาจนเกิดเป็นความชำนาญ เป็นผู้มีความสามารถทางภาษาในที่สุด ซึ่งการเรียนรู้และการฝึกฝนทางภาษานี้ โรงเรียนจัดเป็นสถานที่สำคัญในการพัฒนาบุคคล ถ้าหากโรงเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ก็จะทำให้ประเทศชาติมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ดังที่ กาญจนา นาคสกุล (2538 : 2.) ได้แสดงทัศนะว่า

การศึกษาภาษาเป็นแกนของการพัฒนาคน ภาษาไทยรวมความรู้
ความคิด วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ค่านิยม คุณธรรม และความเป็นไทย
ไว้อย่างพร้อมมูล ถ้าการสอนภาษาไทยให้เด็กเป็นไปอย่างถูกต้อง
ความรู้และการฝึกฝนที่ได้จากวิชาภาษาไทยก็จะช่วยอบรมเยาวชนของชาติ
ให้มีความรู้ มีวินัย มีคุณธรรม เป็นคนที่พัฒนา โดยมีวัฒนธรรมไทย
เป็นพื้นฐาน และถ้าคนในชาติเป็นผู้ที่พัฒนาแล้ว การพัฒนาประเทศ
ให้ไปทางใดก็สามารถทำได้โดยเร็ว

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ และฝึกฝนทักษะทางภาษาไทยในทุกระดับการศึกษา ซึ่งในการศึกษาเด็กไทยต้องเรียนภาษาไทยเพื่อให้เกิดความชำนาญทั้งในการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยในการศึกษาวิชา ความรู้ การประกอบอาชีพ การคิด การแสดงความรู้ ของตนให้เป็นที่ยอมรับ และการดำรงชีวิตใน สังคมไทย (มูลนิธิหม่อมหลวงจิราภู นพวงศ์, 2539 : 1)

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านนี้ ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งที่ควรควรให้ความรู้และ ฝึกฝนให้นักเรียนมีความชำนาญ เนื่องจากทักษะการพูดนี้เป็นทักษะที่นักเรียนจะต้องใช้เป็นอันมาก ทั้ง ในชั้นเรียนและในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะต้องใช้ภาษาพูดติดต่อสื่อสารเรื่องราว เพื่อทำความเข้าใจ ถ่ายทอดความรู้สึก และบอกความต้องการให้ผู้อื่นได้รับทราบ ถ้านักเรียนมีทักษะการพูดที่ดีก็จะประสบ ความสำเร็จในกิจการงานต่าง ๆ

การให้ความรู้และฝึกฝนทักษะการพูดนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงกำหนดให้ผู้เรียนในทุกสายวิชาได้เรียนรู้หลักการพูด และฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนักเรียนสาย วิชาชีพนั้นเป็นกลุ่มที่ควรได้รับการฝึกฝนทักษะการพูดอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนเหล่านี้จะเข้าสู่โลกของงาน อาชีพเร็ว และจะต้องใช้ทักษะการพูดในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลทั่วไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการ ประกอบอาชีพต่าง ๆ หากเขามีความสามารถในการพูดดีเขาก็จะมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนสาขา วิชาชีพที่หลากหลาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็ได้ กำหนดให้นักศึกษาเรียนวิชาภาษาไทย และพัฒนาทักษะทางการพูดของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยเฉพาะในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยจะกำหนดให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางการพูดมากกว่าในระดับการศึกษาอื่น ๆ ของสายวิชาชีพ กล่าวคือ นักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพจะได้เรียนทักษะการพูดในวิชาภาษาไทยที่เป็นวิชาบังคับพื้นฐานถึง 4 ภาคเรียน ส่วนในระดับการศึกษาอื่น อันได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี จะได้ เรียนทักษะการพูดในวิชาบังคับพื้นฐานเพียง 1 ภาคเรียนเท่านั้น

เนื้อหาทางด้านทักษะการพูดในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยได้ กำหนดให้ผู้เรียนเรียนนั้น มีเนื้อหาทางด้านพัฒนาทักษะพื้นฐานทางการพูดอยู่มาก ดังรายละเอียดของ เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ใน หลักสูตรรายวิชาภาษาไทย ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2538 นี้

ภาษาไทย 1 และภาษาไทย 2 (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1) จัดเนื้อหาวิชาให้
นักศึกษามีความรู้และทักษะการพูด คือ

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด ประกอบด้วย ความหมายและความสำคัญของ การพูด จุดมุ่งหมายของการพูด องค์ประกอบของการพูด การพัฒนาบุคลิกภาพของผู้พูด

การพูดระหว่างบุคคล ประกอบด้วย การแนะนำตนเอง การทักทายปราศรัย
การสนทนา

การพูดในกลุ่ม ประกอบด้วย การเล่าเรื่องที่ได้อ่านได้ฟังมา การเล่าเหตุการณ์
การประชุมกลุ่มย่อย การรายงานด้วยวาจา

การพูดในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย การพูดให้ถูกต้องตามกาลเทศะ
การพูดให้ถูกต้องตามระดับของบุคคล การพูดเพื่อกิจธุระ

ภาษาไทย 3 และภาษาไทย 4 (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2) จัดเนื้อหา
วิชาให้นักศึกษามีความรู้และทักษะการพูด คือ

การพูดในโอกาสต่าง ๆ ประกอบด้วย การเตรียมตัวก่อนพูด และการพูดใน
โอกาสต่าง ๆ

การสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ความหมายและจุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์
การเตรียมตัวการสัมภาษณ์ วิธีสัมภาษณ์ และการบันทึกผลการสัมภาษณ์

(สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2538 : 4 - 24)

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรรายวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ให้ความสำคัญกับทักษะการพูดเป็นอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนภาษา
ไทยจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้แก่ผู้เรียน

การพัฒนาทักษะการพูดให้แก่ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพนี้ ทักษะขั้นพื้นฐานของ
การพูดด้านการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง และการใช้ท่าทางที่เหมาะสมสำหรับการพูด เป็นเรื่องสำคัญที่ครู
ผู้สอนจะต้องพัฒนาให้พวกเขาได้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดทักษะ เพราะทักษะขั้นพื้นฐานทั้ง 3 ด้านนี้
เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การพูดสัมฤทธิ์ผล ดังที่ สมจิต ชิวปรีชา (2539 : 48 - 83) ได้กล่าวถึง
ความสำคัญของการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง และการใช้ท่าทางไว้ว่า

การใช้ถ้อยคำภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของการพูด การใช้ภาษา
เป็นและถูกต้องจะเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงภูมิความรู้ ความสามารถ
สติปัญญา และความรู้สึคนึกคิดต่าง ๆ ของผู้พูด ถ้าผู้พูดรู้จักเลือกใช้
ภาษา หรือคำพูดที่สั้น กระชับรัด กินความ และให้ความประทับใจผู้ฟัง
ย่อมจะทำให้ประสบความสำเร็จในการพูดเป็นอย่างดี

เสียงและน้ำเสียงเป็นปัจจัยสำคัญของการพูด เพราะการเปล่งเสียงพูดเป็นการแสดงออกของมนุษย์เพื่อสื่อสารความคิดของตนให้ผู้อื่นทราบ น้ำเสียงบอกถึงอารมณ์ ความนึกคิดของผู้พูด ดังนั้นการใช้เสียงจะต้องให้สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะ อารมณ์ และความเข้มข้นของภาษา...การใช้เสียงที่ถูกต้องเป็นตัวการที่จะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปยังผู้ฟังให้เข้าใจและมีความรู้สึกคล้ายตาม....

กิริยาท่าทางของผู้พูดเป็นปัจจัยสำคัญของการพูด กิริยาอาการและท่าทางทุกอย่างของผู้พูดที่ปรากฏต่อสายตาของผู้ฟังย่อมมีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้ฟัง ไม่ว่ากิริยานั้นผู้พูดจะกระทำไปโดยไม่รู้ตัว หรือไม่รู้ตัวก็ตาม ย่อมสื่อความหมายควบคู่กันไปกับคำพูดและเสียงที่พูดได้ทั้งสิ้น ถ้ากิริยาอาการแสดงออกไปในทางดี ก็ย่อมเป็นการเสริมความหมาย และน้ำหนักให้แก่คำพูดของผู้พูดมากขึ้นทำให้การพูดประสบผลสำเร็จ...

นอกจากครูผู้สอนจะให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของทักษะพื้นฐานด้านการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง และการใช้ท่าทางประกอบการพูดที่เหมาะสมแล้ว ครูยังจะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะขั้นพื้นฐานดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชำนาญ ซึ่งการฝึกพูดหน้าชั้นเรียนในลักษณะการพูดต่อหน้าชุมชนเป็นกิจกรรมที่ครูภาษาไทยสามารถจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดได้เป็นอย่างดี เพราะการพูดหน้าชั้นเรียนนี้เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงพฤติกรรมการใช้เสียง การใช้ถ้อยคำ และการใช้ท่าทางประกอบการพูดอย่างเด่นชัด ซึ่งพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมานั้นครูผู้สอนสามารถนำมาพิจารณาได้ว่า ควรจะปรับปรุง ฝึกฝน ส่งเสริม และพัฒนาองค์ประกอบทางด้านการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง และการใช้ท่าทางของผู้เรียนในส่วนใดบ้าง ช่วยให้ผู้สอนพัฒนาผู้เรียนได้ตรงจุดประสงค์ และเกิดสัมฤทธิ์ผลต่อผู้เรียน อีกทั้งการจัดกิจกรรมการฝึกพูดหน้าชั้นเรียนยังมีความเหมาะสมที่จะจัดให้แก่ผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพราะนักศึกษาในระดับนี้เป็นนักศึกษาที่มีช่วงวัยอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงควรที่จะได้รับการฝึกฝน พัฒนาตนให้มีบุคลิกภาพที่ดี กล้าแสดงออก ซึ่งจะส่งผลต่อการปฏิบัติตนในสังคมและงานอาชีพของเขาต่อไป

ด้วยเหตุที่การพัฒนาทักษะการพูดมีความสำคัญต่อผู้เรียน และการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนด้านการพูดให้แก่ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ข้อมูลที่ได้จากพฤติกรรมแสดงออกทางด้านการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง และการใช้ท่าทางประกอบการพูดดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรครูผู้สอนภาษาไทยในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้ภาษาด้านการใช้ถ้อยคำ ด้านการใช้เสียง และพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาในสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาใน

แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป นักศึกษาแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ และนักศึกษาแผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย ด้วยการสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ เสียง และท่าทางประกอบการพูดของนักศึกษา ในขณะที่แสดงการพูดหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมที่ดีหรือบกพร่องอะไรบ้างและสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูด

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษานักศึกษาในสายวิชาคหกรรมศาสตร์นี้ เนื่องจากการเรียนในสายวิชาคหกรรมศาสตร์นี้มีลักษณะวิชาที่เน้นทางด้านบริการ ต้องพบปะผู้คน นำเสนอสินค้า และถ่ายทอดความรู้วิทยากรต่าง ๆ ตามสาขาวิชา ถ้าหากนักศึกษามีทักษะทางการพูดที่ดีก็จะเอื้อประโยชน์ต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ และเหตุที่เลือกประชากรเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพราะนักศึกษาในระดับนี้เป็นนักศึกษาที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่ชอบแสดงออก ครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพให้แก่ผู้เรียน ซึ่งทักษะที่ครูภาษาไทยจะนำมาช่วยพัฒนาได้ ก็คือ ทักษะการพูดนั่นเอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดในวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยทางด้านทักษะการพูดของครูภาษาไทย รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาและผู้สนใจอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาประกอบการพูดภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง ของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยด้านการทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้สายตา การแสดงสีหน้า ของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร
2. การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา

คหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาประกอบการพูดภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ การใช้เสียง และ สังเกตพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยด้านการทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้ สายตา การแสดงสีหน้า ของนักศึกษาที่เกิดขึ้นเมื่อนักศึกษาแสดงการพูดภาษาไทยหน้าชั้นเรียนภายใน ห้องเรียนเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

พฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาที่สังเกตได้จากการ วิจัย เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรเท่านั้น โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้ สรุปลำดับไปยังประชากร

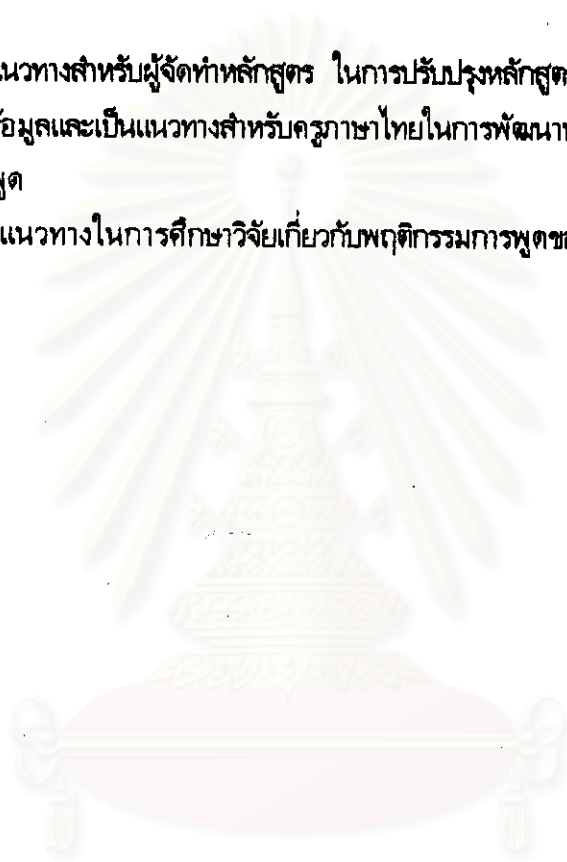
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้ภาษาประกอบการพูดภาษาไทย หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษา ในลักษณะที่เป็นการใช้ไวยากรณ์ การใช้เสียง ระหว่างที่นักศึกษาแสดงการพูดภาษาไทยหน้าชั้นเรียน
2. พฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษา ในลักษณะที่เป็นกิริยาอาการ ได้แก่ การทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้สายตา การแสดงสีหน้า ระหว่างที่นักศึกษาแสดงการพูดภาษาไทยหน้าชั้นเรียน
3. การพูดภาษาไทย หมายถึง การพูดหน้าชั้นเรียนในลักษณะการพูดต่อหน้าชุมชน ของนักศึกษา 3 หัวข้อ คือ
 - 3.1 การพูดเล่าเรื่อง หมายถึง การพูดบอกกล่าวให้ผู้อื่นฟังถึงเรื่องราวที่ผู้พูดได้รู้ ได้เห็นมา
 - 3.2 การพูดแสดงความคิดเห็น หมายถึง การพูดชี้แจงถึงข้อเท็จจริง หลักการ เหตุผล ข้อสันนิษฐาน ข้อเสนอแนะ และการประเมินค่าเกี่ยวกับเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้ผู้ฟังได้รับทราบ
 - 3.3 การพูดโน้มน้าวใจ หมายถึง การพูดให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือ มีความรู้สึก คล้อยตามเหตุผลของผู้พูด
4. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง สถาบันทางการศึกษาและการวิจัย มีฐานะ เป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษา 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
สายวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำหลักสูตร ในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทย
2. เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางสำหรับครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและ
ทำทางประกอบการพูด
3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรพูดของนักศึกษาต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย